

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת בא
ו שבט
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 15
(67)

ארויסגעזעטן דורך אונזות היכל תקודש הרסלב

וויילד חידוש. האבין זיי זיך נאך מער צוגיהערט. האבין זיי גיהערט. אז סע איז א ווילד וואוילער ניגון וואס סע איז זייער איין ווילד חידוש. וואס סע איז א ווילד גרויסער תענוג דאס צו הערן. וואס אלע תענוגים פון דער וועלט זענען אלע נאר נישט. און טרעפן נאר ניט אן. אקעגן דעם ווילד גרויסן תענוג וואס מע האט אז מע הערט דעם ווינדערליכן ניגון.

אלעס איז לטובה

הערנדיג ביינאכט די ווילדע קולות פון אלע חיות וואס ברומען זענען זיי געווארן זייער דערשראקן, אבער ווען זיי האבן צוגעלייגט אן אויער האבן זיי געהערט ווי די חיות זינגען זייער א וואוילער ניגון, וואס איז געווען זייער געשמאק צו הערן. דא איז מרומז א מוראדיגע זאך; זעדער מענטש גייט אריבער בזה העולם זייער שווערע זאכן, עס נישט דא קיינער אויף דער וועלט וואס זאל אים גיין נאר גוט, אבער אז דער מענטש לייגט צו אן אויער, ער בייגט איין זיין קאפ, וועט ער זען ווי די אלע זאכן וואס ער גייט אריבער איז לטובה.

די וועלט גייט אונטער...

די ווילדע קולות פון די חיות - דאס איז די גייס וואס מען הערט; מענטשן ווערן זייער דערשראקן פון גייס, מען הערט אין די גייס: "די וועלט גייט אונטער..." "נאך אביסל וועט געלט מער נישט זיין ווערד..." א.א.וו. און מען פאלט אריין אין א פחד, אבער אז מען לייגט גוט צו די אויער, זעט מען אז אלעס איז דער אייבערשטער, דער אייבערשטער פירט די וועלט מיט חסדים און מיט רחמים און עס איז נישט דא אויף וואס זיך צו שרעקן.

צום שיף מיט עטליכע חברים

עס איז דא א מוראדיגע מעשה וואס די הייליגע חכמים דערציילן (נדה לא: מדרש שוחר טוב, קיח) אויפ'ן פסוק (תהלים קיח, כא): "אודך פי צניתני ותחי לי לישועה". עס איז געווען א איד וואס האט זיך געגרייט צו פארן צו א ווייטע לאנד אין די מדינת הים, ווילנדיג מאכן דארט געשעפטן און פארקויפן זיין סחורה, אדער צוליב א שידוך וכדומה, איז ער געגאנגען צום שיף מיט עטליכע חברים, פאר ער איז ארויף אויפ'ן שיף האט זיין פוס זיך אריינגעהאקט אין א האלץ און האט זיך צעבראכן, ער האט זיך נישט געקענט רירן פון פלאץ, זענען די אנדערע חברים אליינס ארויסגעפארן אויפ'ן לאנגן וועג און מען האט אים איבער געלאזט.

פארנואס קומט זיך מיר אזא זאך?

די גמרא זאגט דעם לשון: "התחיל מחרף ומגדף", דער מענטש האט אנגעהויבן רעדן קעגן די אמונה, ער האט געהאט טענות צום

שבת קודש פרשת שמות, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין ווילנאמסבורג יע"א. נאך מוסף איז פארגעקומען די קידושא רבא פון בת הגולד ל... גרו יאיר, און דער ראש ישיבה שליט"א האט ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא. מ'בן מלך ו'בן שפחה שנתחלפו. פאר'ן פארלערנען האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: געווענליך לערנען מיר נישט פאר ביי א שמחה, אבער אזוי ווי דער בעל שפחה האט געבעטן וועלן מיר פארלערנען.

אין קורצן פון פריער:

דער רבי דערציילט, אז מען האט פארטוישט דעם בן מלך מיט'ן בן שפחה. ווען דער בן שפחה איז געווארן קעגניג האט ער פארטרופן דעם אמת'ער בן מלך, און ער איז אנגעקומען אין וואלד, שפעטער איז דער בן שפחה אויך אנגעקומען אהין אין וואלד און ער איז געווארן דער קנעכט פונעם אמת'ער בן מלך.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

ביי נאכט איז אנגעקומען דער מענטש פון דעם וואלד און האט זיי ניגון עסין און טרינקען. און זיי האבן דארט איבער גינעכטיגט. אקעגן טאג האבן זיי גיהערט דאס גרויסע גילעכטער (הנ"ל) ביי אלע ביימער האבן גיצמערט. סע האט גיבראכין אלע ביימער (דאס קול פון דעם גילעכטער) האט ער אים אנגירעט (דהיינו דער קנעכט האט אנגירעט דעם אמת'ן בן מלך וואס ער איז זיין האר) אז ער זאל פרעגן דעם מענטשן פון דעם וואלד. וואס דאס איז. האט ער אים גיפרעגט. וואס איז דאס אזוי א גרויס גילעכטער נאנט צו טאג. האט ער אים גינעפערט. דאס לאכט דער טאג אויס דער נאכט. ווארין די נאכט פרעגט דעם טאג. פארנואס אז די קומסט. האב איה קיין נאמען ניט. טוט דער טאג א גרויס גילעכטער. און דערנאך ווערט טאג. און דאס איז דאס גילעכטער וואס מע הערט נאנט צו טאג. איז דאס ביי אים א גרויס ווינדער גווען. ווארין דאס איז עפעס א ווילדע זאך. אז דער טאג לאכט אויס דער נאכט (פרעגן ווייטער האט ער שוין ניט גיקענט. אז זענער ענפערט אזוי א לשון).

אין דער פריא איז ווידער דער מענטש פון דעם וואלד אוועק גינאנגען. און זיי האבן דארט גינעסין און גיטרונקען. ביינאכט איז ער ווידער גיקומען. און זיי האבן גינעסין און גיטרונקען און האבן גינעכטיגט דארט. ביינאכט האבן זיי גיהערט דאס קול פון די חיות. ווי זיי האבן אלע גישריגן און גיברומט מיט ווילדע קולות. דער לייב האט גישריגן. און דער לעמפערט האט גיברומט מיט איין אנדער קול. און אזוי די איבריקע חיות. האט איטליכע חיה מיט איין אנדער קול גיברומט. און די עופות האבן גישווישטישט און גיקנאקט. און אזוי אלע האבן גיברומט מיט ווילדע קולות. און אין דער תחילה. זענען זיי זייער דערשראקן גיווארין. האבן זיי זיך ניט רעכט צוגיהערט צום קול מהמת פחד. דערנאך האבן זיי צו גיבויען די אויערין און האבן זיך צו גיהערט. האבן זיי גיהערט. אז דאס איז איין קול פון א ניגון זי זינגען זייער א וואוילן ניגון וואס סע איז א

איך קען זיך גישט אויפפירן פראסט

די שווערע זאכן דערמאנען דעם מענטש אז עס איז דא א באשעפער; איך דערמאן זיך אז עס איז דא א בית המדרש, איך דארף גיין דאווענען שחרית, מנחה און מעריב, איך דארף גיין לערנען אביסל חומש, אביסל משניות, און אז איך האב חתונה געהאט דארף איך רעדן שיינ אין שטוב, רעדן שיינ צו די ווייב, זיך גישט אויפגען, איך קען זיך מער גישט אויפפירן ווילד, איך קען זיך מער גישט אויפפירן פראסט, נאר איך מוז רעדן שיינ.

דער אייבערשטער האט רחמנות

די וואך האבן מיר אין די פרשה אז די אידן האבן זייער שווער געארבעט אין מצרים, די אידן זענען געווען זייער דערשראקן פון די ווילדע קולות פון פרעה, אבער אז מען לייגט גוט צו די אויערן זעט מען אז פון די שווערע ארבעט איז ארויסגעקומען א שיינער ניגון, א וואילער ניגון; ווייל בעצם איז די גזירה געווען מען זאל ארבעטן אין מצרים פיר הונדערט יאר, אבער דער אייבערשטער האט געזען אויב די אידן וועלן בלייבן אין מצרים פיר הונדערט יאר וועט גארנישט איבער בלייבן פון די אידן, זיי וועלן אריינפאלן אין די גוי'ן שצרי טומאה, האט דער אייבערשטער רחמנות געהאט, און געמאכט מען זאל ארבעטן זייער שווער אין די צוויי הונדערט צען יאר, איז אויסגעקומען אז די ארבעט פון פיר הונדערט יאר איז געווארן קאנצעטרירט אין בלויז צוויי הונדערט צען יאר, אזוי זענען זיי ארויס פריער; קומט אויס אז די גאנצע שווערע ארבעט איז געווען א גרויסע טובה.

לעבן אנשטאט געלט!

דער הייליגע רבי זאגט (ספר המדות אות ממון, סימן עז): "לפעמים מיתת כרת נתחלה על עניות", דער אייבערשטער טוישט אויף 'כרת' אויף ארעמקייט. א מענטש האט א קשיא "פארוואס מוטשע איך זיך? פארוואס ווער איך גישט רייך? איך טו גוטע זאכן, איך האב געטון סגלות, איך האב צוגעזאגט קבלות טובות, כדי דער דיעל זאל מצליח זיין און צום סוף איז גארנישט געווארן דערפון", עס קען אבער זיין, אפער האט מען דיר געגעבן לעבן אנשטאט געלט! האסט געטון אן עבירה וואס קומט זיך דערויף 'כרת' השם ישמרינו, קיינער ווייסט גישט דערפון, נאר דער אייבערשטער; האט דער אייבערשטער רחמנות געהאט אויף דיר און גענומען די אלע סגלות, די אלע קבלות טובות, עס איבער געדרייט אויף לעבן און אוועק גענומען די גזירה.

אלעס זינגט 'אייבערשטער', 'אייבערשטער'

אז מען לייגט גוט צו די אויערן, מען לייגט גוט צו די אויגן, זעט מען ווי די גאנצע לעבן אלעס איז א שיינע ניגון, אלעס זינגט 'אייבערשטער', 'אייבערשטער', אלעס איז נאר כדי דער מענטש זאל אנערקענען אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט.

דער ראש ישיבה שליט"א האט געוואונטשן דעם בעל שמחה: דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט האבן אסאך נחת פון דיינע קינדער, און די זיידעס זאלן זוכה זיין צו זען נאר שמחות און נחת.

און דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "שבת קדישנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".

אייבערשטן, "איך בין א וואילער איד, איך דאווען, איך לערן, איך טו גוטע זאכן, פארוואס קומט זיך מיר אזא זאך אז איך זאל זיך צעברעכן מיין פוס? פארוואס קומט זיך מיר אזא זאך אז איך זאל פארפאסן דעם שיה?" אזוי איז ער געלעגן אויפ'ן ערד פארווייטאגט פול מיט טענות אויפ'ן אייבערשטן, ביז מען האט גערופן הצלה און מען האט אים צוריק אהיימגעברענגט צו זיך אין שטוב, א וואך צוויי שפעטער האט ער געהערט אז די שיה איז געווארן איינגעזינגען אין וואסער מיט אלע מענטשן מיט די גאנצע סחורה, האט ער אנגעפאנגען דאנקען דעם אייבערשטן (תהלים קיח, כא): "אודה", איך דאנק דיך אייבערשטער, "כי עניתני", אז דו האסט מיר געפייניגט, איך האב זיך צעבראכן די פוס, "ותהי לי לישועה", ווייל דורך דעם בין איך געראטעוועט געווארן פון ווערן דערשראקען. זעט מען פון דעם, אפילו אין אנהייב זעט עס אויס ווי א צרה, אבער אז מען קוקט גוט זעט מען ווי די גאנצע זאך איז א טובה פאר'ן מענטש.

פון יעדע זאך קומט נאר ארויס גוטס

דאס דארף מען גוט איינ'חזר'ן אין זיך, יעדע זאך וואס מען גייט אריבער קומט ארויס דערפון גוטס, אזוי ווי דוד המלך זאגט (תהלים קיח, כב): "אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה", דער שטיין וואס די בוי מייסטער האבן פאר'מיואס'ט, איז געווארן צו א הויפט ווינקל שטיין; דיקא ווייל מען האט מיר גענומען און געלייגט אין די זייט, מען האט מיר אזוי אוועק געווארפן - דאס האט מיר געהאלפן, דאס האט מיר געמאכט איך זאל האבן א געפיל צום אייבערשטן.

ער דארף גישט קיין 'תהלים'...

לאמיר זיך גישט לאזן נארן, דער מצאיות איז אזוי, ווען עס גייט גוט פאר א מענטש פארגעסט ער וואו ער איז, ער פארגעסט אז עס איז דא א באשעפער, ער דארף גישט קיין 'תהלים', ער דארף גישט קיין 'תשובה', איינמאל עס הייבט אן איבערגיין אויף אים צרות און ווייטאגן, דעמאלט נעמט ער א תהלים און זאגט א קאפיטל תהלים, דעמאלט הייבט ער אן תשובה טון אויף זיינע מעשים.

אן עושר מיט א תהלים

מוהרא"ש פלעגט זאגן: "ווער נעמט א תהלים? א עושר נעמט א תהלים? אן עושר דארף א תהלים? מען וועט גישט טרעפן אן עושר מיט א תהלים, אויסער ווען מען רופט אים פון ביזנעס אז די ביזנעס קלאפט גישט, מען רופט אים פון שטוב אז א קינד פילט גישט גוט, דעמאלט נעמט ער שגעל א תהלים, דעמאלט דארף ער שוין דעם אייבערשטן".

דאס ברענגט אים צוריק צום אייבערשטן

און אזוי זאגן די הייליגע חכמים (מדרש תנחומא פרשת תצא, סימן ב): "צריך אדם להחזיק טובה להקדוש ברוך הוא בזמן שהיסורין באין עליו. למה, שהיסורין מושכין את האדם להקדוש ברוך הוא", א מענטש דארף מחזיק טובה זיין דעם אייבערשטן, ער דארף דאנקען דעם אייבערשטן ווען עס גייט אים גישט גוט, ווייל דאס ברענגט אים צוריק צום אייבערשטן.

א שיינער ניגון

אין אנהייב ווען עס גייט אריבער אויף א מענטש שוועריקייטן, די ביזנעס גייט גישט גוט, און יענץ גייט גישט גוט, ווערט דער מענטש זייער דערשראקן, אבער אז דו לייגסט גוט צו דיין אויער גלייבדיג אז עס איז דא א באשעפער און אלעס קומט נאר פון אים, וועסטו זען אז דאס אלעס איז א שיינער ניגון, און אלעס איז נאר פאר'ן טובה פונעם מענטש.

סעודה שלישית

איז מורא'דיגע מורא'דיגע התחזקות; מען טראכט אייביג: "דער צדיק איז א צדיק" ווייל ער ווייסט נישט פון קיין נסיונות, עס קומט אים אלעס אן גרינג, אבער איך קען נישט זיין א צדיק, איך האלט דאך אין איין פאלן", אבער דאס איז נישט ריכטיג, דער הייליגער רבי דערציילט דא אז ער האט אויך געהאט "אלפים ורבבות עליות וירידות", טויזנטער און צענדליגער טויזנטער עליות וירידות!

מערסטנס טויזנט מאל!

געווענליך ווען א מענטש נעמט זיך פאר א נייע קבלה, און הייבט עס אן צו טון, ער פאלט אראפ איין מאל, ער פאלט אראפ נאכאמאל, ער פאלט אראפ א דריטע מאל, מאכט ער אפ: "שוין, גענוג געווען, איך האב שוין פרויבירט, איך האב אנגעהויבן און עס גייט נישט!" איך ווייס נישט אויב איינער קען זאגן אויף זיך "איך האב שוין געמאכט צענדליגער טויזנטער קבלות, איך האב שוין צענדליגער טויזנטער מאל געוואלט ווערן אן ערליכער איד", קען זיין האסט שוין פרויבירט צוויי מאל, דריי מאל, צען מאל, צוואנציג מאל, הונדערט מאל, מערסטנס טויזנט מאל! אבער נאך טויזנט מאל פרויבירן און דו פאלסט נאכאלץ אראפ דאן הייבסטו שוין אויף די האנט: "איך געב אויף, עס גייט מיר נישט", אבער דער הייליגער רבי זאגט: "איך האב פרויבירט צו זיין אן ערליכער איד צענדליגער טויזנטער מאל", איך האב נישט אפגעלאזט מיין ווילן!"

דערנאך איז ער אראפגעפאלן

"והיה קשה וכבד עליו מאד מאד להתחיל לכנס בעבודת ה', לקבל עליו על עבודתו תבדד", עס איז אים געווען זייער שווער אנצוהייבן דינען דעם אייבערשטן. "והיה רגיל להתחיל איה מים לעסק בעבודת ה' ואחר כך נפל מזה", דער רבי האט זיך געפירט אנצוהייבן דינען דעם אייבערשטן פאר עטליכע טעג, דערנאך איז ער אראפגעפאלן, "וחזר להתחיל", ער האט נאכאמאל אנגעהויבן, "וחזר ונפל", און איז נאכאמאל אראפגעפאלן. "וכן היה כמה וכמה פעמים", און אזוי איז געווען פילע מאל.

פארנואס זאלסטו אויפגעבן?!

דאס איז מורא'דיגע התחזקות; פארנואס זאלסטו אויפגעבן דיין שיעור? פארנואס זאלסטו אויפגעבן דיין דאווענען? פארנואס זאלסטו אויפגעבן דיין שמירת עינים? פארנואס זאלסטו אויפגעבן דייע גוטע קבלות וואס דו האסט זיך פארגענומען אנהייב יאר צו טון דאס יאר? רוב מענטשן האבן שוין אפגעלאזט אלע קבלות וואס זיי האבן זיך פארגענומען אנהייב יאר צום נייעם יאר, פארנואס? ווייל עס גייט דיר נישט האסטו אויפגעגעבן? עס גייט נישט פאר קיינעם; פאר'ן רבי'ן איז עס אויך נישט געגאנגען, עס איז נישט דא אזא זאך עס זאל גיין, מען דארף זיך אסאך מחזק זיין צו דינען דעם אייבערשטן.

זייער זייער אסאך ירידות און עליות

"עד שפעם אחד נתחזק אצלו שיהיה חזק מאד שיאחו בעבודת ה' לעולם, ולא יסתכל על שום דבר בעולם, ומאז והלאה נתחזק לבו בה", ביי דער רבי האט שוין אפגעמאכט דאס איז עס, איך גיי שוין זיין אן ערליכער איד, איך גיי זיך נישט לאזן צעברעכן פון גארנישט. "ואף-על-פי-כן גם אחר-כך היה לו תמיד עליות וירידות הרבה מאד מאד", פון דעסט וועגן דאך, נאכ'ן אפמאכן מיט א שטארקייט אז ער גייט דינען דעם אייבערשטן, האט ער ווייטער געהאט זייער זייער אסאך ירידות און עליות, "רק שאחר-כך היה חזק שלא יניח עבודתו תבדד לעולם, אף-על-פי שיש לו ירידה לפעמים, אף-על-פי-כן יהיה מתחזק עצמו בעבודת ה' תבדד בכל מה שיוכל", אבער ער איז שוין געווען זייער שטארק נישט אפצולאזן זיין עבודה, ער האט שוין באשלאסן דאס איז עס, איך וועל זיין אן ערליכער איד, נישט קיין חילוק וואס עס זאל זיין."

זיי האבן געשריגן צום אייבערשטן

געלויבט דער אייבערשטער, אז מיר זענען יעצט אריין אין די הייליגע וואכן פון שבועיים, די חומש אליינס איז שוין גענוג צו מעורר זיין דעם מענטש. מען זעט ווי די אידן האבן זיך געמוטשעט און געמוטשעט מיט די שווערע ארבעט, וואס האבן זיי געטון? זיי האבן געשריגן צום אייבערשטן, זיי האבן געקרבט צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער האט זיי צוגעהערט, דער

שבת קודש פלשת שמות, שנת תשפ"ב לפקט קטן, ביי סעודה שלישית האט דער ראש ישיבה שליט"א פארגעלערנט ספר הקדוש שבחי הר"ן סימן ה.

איידער דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן דעם שיעור האט ער געזינגען דעם ניגון: "באשעפער איך ווייס, אז די בעסטע זאך אויף די וועלט איז, זיין נאנט צו דיר, וויל איך עס אן א שיעור. און אפילו ווען ס'איז שווארץ, מיט שווערע נסיונות פרויבירסט מיר, דאך זע מיין הארץ, ווי איך קוק ארויס צו דיר. טאטע, טאטע, טאטע, איך בעט דיר העלף מיר".

און דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן: מיר וועלן פארלערנען אין שבחי הר"ן סימן ה, ווי דער רבי דערציילט פון זיינע יונגע יארן, "דאס איז שטארקע חיזוק פאר ווער עס וויל זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד".

קיינער האט נישט געוואוסט

שרייבט רבי נתן זכרנו לברכה: "וכן היה נכנס בעבודת ה'", ווען דער רבי איז געווען יונג האט ער אנגעהויבן דינען דעם אייבערשטן, "וכל עבודתו היה בהצנע גדול מאד מאד", און זיין גאנצע עבודה איז געווען זייער פאהאלטן, "עד שלא ידע שום אדם ממנו כלל", קיינער האט נישט געוואוסט פון אים, "כי היה סתום וגנוז מאד. וכל עבודתו היה בסתר ובהצנע גדול", ווייל זיין גאנצע עבודה איז געווען זייער פאהאלטן.

גליטשט זיך אין די שניי

דער הייליגער רבי האט חתונה געהאט ביי די דרייצן יאר, אין שטאט מעדוועדיוקע, זיין שווער רבי אפרים זכרנו לברכה האט געוואוינט אין א דערפל נעבן מעדוועדיוקע מיט'ן נאמען 'הוסיאטין', איז דער רבי געגאנגען וואוינען אין הוסיאטין נעבן זיין שווער. זיין שווער האט אים געגעבן א באזונדערע צימער אין זיין הויז, דארט איז ער געזיצן און געדינט דעם אייבערשטן באהאלטענערהייט, קיינער האט נישט געוואוסט אז ער איז א צדיק, ער האט זיך געמאכט ווי א פשוטער מענטש, אפילו דער רבי'נס שווער, האט אויך נישט געוואוסט אז דער רבי דינט דעם אייבערשטן; דער רבי האט זיך געמאכט ווי ער שפילט זיך מיט חברים און גליטשט זיך אין די שניי, אבער שטילערהייט האט ער געלערנט און געדאווענט.

דאווענען אזוי ווי א קינד

"ועקר עבודתו בתחלה היה בפשיטות גדול בלי שום חקמות כלל, רק בפשיטות גמור", דער עיקר עבודה פון רבי'ן ווי אזוי ער האט געדינט דעם אייבערשטן, איז געווען פשוט'ערהייט, אן קיין שום חקמות; זיין דאווענען איז געווען אזוי ווי א קינד דאווענט - אינעווייניג אין א סידור, אן חקמות, אן דריידלעך, אויך זיין לערנען איז געווען זייער פשוט.

דער רבי האט זיך זייער געפלאגט

"וכל דבר ודבר שעשה הכל היה ביגיעה גדולה ובכח גדול ובמסירות נפש", יעדע זאך וואס ער האט געטון איז אים אנגעקומען זייער שווער, מיט מסירת נפש. "ולא היה לו שום דבר עבודה שבא לו בנקל", קיין שום זאך אין עבודת השם איז אים נישט אנגעקומען גרינג. "רק כל דבר ודבר בא לו ביגיעה גדולה מאד, שהיה מיגע עצמו כמה זמנים בשביל כל דבר ודבר מעבודת השם", דער רבי האט זיך זייער געפלאגט פאר יעדע זאך אין עבודת השם, א לאנגע צייט.

פאר יעדן קומט עס אן שווער

יעדער מענטש הייבט אמאל אן דינען דעם אייבערשטן, מען נעמט זיך פאר גוטע קבלות, מען הייבט אן א נייע שיעור, מען הייבט אן דאווענען, מען הייבט אן ארבעטן אויף די מדה, אויף יענע מדה, און עס איז זייער שווער, אבער ווען מען זעט ווי דער רבי אליינס האט דערציילט פון זיך אז קיין שום עבודה איז אים נישט אנגעקומען גרינג, יעדע זאך איז אים אנגעקומען זייער שווער, מיט מסירת נפש, איז דאס מורא'דיגע חיזוק פאר אונז, זעענדיג ווי פאר יעדן קומט עס אן שווער, אפילו פאר גרויסע צדיקים.

צענדליגער טויזנטער עליות וירידות

"והיה לו כמה וכמה עליות וירידות אלפים ורבבות עד אין שעור וערך", דער רבי האט געהאט טויזנטער און צענדליגער טויזנטער עליות וירידות. דאס

אָט ביי פּרעה און אָט ביי משה רבינו

משה רבינו איז געגאנגען צו פּרעה זאָגן ער זאל אַרויסשיקן די אידן פון מצרים און פּרעה האט נישט געוואלט, איז משה רבינו נאכאמאל געגאנגען צו פּרעה און פּרעה האט נאכאמאל נישט געוואלט, אזוי האט זיך איבער גע'חזר'ט עטליכע מאל משה רבינו האט זיך געקריגט מיט פּרעה. דאס איז אַ מלחמה וואס גייט איבער אויף יעדן, איינמאל איז דער מענטש ביי פּרעה און איינמאל איז ער ביי משה רבינו, אָט בין איד ביי פּרעה און אָט בין איד ביי משה רבינו. וואס איז 'פּרעה'? מוהר"א ש' ברענגט בשם דער הייליגער אריז"ל (ספר הלכות, פרשת שמות, סימן ב, דיבור המתחיל דע): "פּרעה" איז די אותיות 'פה רע'; ווען אַ מענטש האט אַ שמוציג מויל, ווען אַ מענטש האט אַ שלעכטע מויל, ער רעדט נישט איינל, ער רעדט לשון הרע, ער רעדט נישט קיין גוטע זאכן, ער רעדט שטותים, ער רעדט דברים של מה בכך, דאן איז ער ביי 'פּרעה', ווייל ער האט אַ 'פה רע' - אַ שלעכטע מויל, און ווען ער טוט תשובה, ער הערט אויף רעדן די אלע זאכן, דאן איז ער ביי משה רבינו, ביים צדיק.

ער לויפט גלייך צום צדיק

אַ מענטש קען אמאל זיין ביי 'פּרעה', ער רעדט שמוציגע ריי, אָבער ער לויפט גלייך צום צדיק, צו משה רבינו, ער זאל אים אויסהיילן, דערנאך קומט פּרעה צוריק, דער מענטש פאלט נאכאמאל אראפ מיט זיין שלעכטע מויל, אָבער ער איז זיך ווייטער מחזק, און קומט נאכאמאל צוריק צום צדיק, צו משה רבינו. דאס האבן מיר היינט געהאט אין די גמרא (מילה ג): "אָסתר המלכה היתה עומדת מחיקו של אחשורוש", אָסתר המלכה איז געבען פארבראפט געווארן אין פאלאץ פון אחשורוש, און זי איז אראפגעפאלן אין 'חיקו של אחשורוש', מיט אלע גוטע תירוצים אז זי איז געווען אן אונס, מען האט איר געצווינגען צו זיין מיט אחשורוש, דאך איז זי למעשה געווען מיט אחשורוש, האט זי זיך געקענט מייאש זיין, דאך האט זי זיך מחזק געווען, וואס האט זי געטון? "וטובלת" - זי איז געגאנגען אין מקוה זיך רייניגן פון די עבירה, "וי ושבת בחיקו של מרדכי", און צוריק ארויף אויף 'חיקו של מרדכי', זי איז געלאפן צום צדיק.

די עצות פונעם צדיק

דאס איז א לימוד פאר אונז, אפילו אַ מענטש איז אראפ געפאלן אזוי ווייט, ער פאלט געבען אראפ אין חיקו של אחשורוש, מיט גוים רחמנא לצלן, בין איד זיך מחזק, איד גיי זיך טובל'ן און איד גיי צוריק צום צדיק, איד גיי געמען די עצות פונעם צדיק ווי אזוי אנצוהייבן פון דאסגיי.

זאג ארויס א ווארט צום אייבערשטן

אפילו עס איז זייער ביטער, וןמררו את חייכם (שמות א, יד), איד האב אַ ביטערע לעבן, האבן מיר אָבער די הייליגע צדיקים וואס זענען אונז מחיה, זיי לערנען אונז אויס, גיי צום אייבערשטן, שריי צום אייבערשטן, זאג ארויס אַ ווארט צום אייבערשטן.

מער פון אלע תעניתים און סגופים

דער הייליגער אריז"ל האט מגלה געווען תיקונים וויפיל מען דארף פאסטן אויף יעדע עבירה, צום ביישפיל, אַ מענטש וואס האט געזינדיגט אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה דארף פאסטן פ"ד תעניתים, פיר און אַכציג טעג, און אזוי ווייטער, האט זיין גרויסער תלמיד רבי חיים ויטאל זכותו יגן עלינו געפרעגט זיין רבי'ן, דער אריז"ל הקדוש: ווי אזוי קען אַ מענטש פאסטן אזויפיל טעג צו פאררעכטן אלעס וואס ער האט געזינדיגט? האט אים זיין רבי געענטפערט (עין שער הגלגולים, הקדמה לח): אין די שפעטערדיגע דורות וואס איז אזוי שווער מיט די נסיונות, ווען אַ איד געבט איין קרעכץ צום אייבערשטן: "רבונז של עולם איד וויל זיין אַ איד", "רבונז של עולם עס איז מיר זייער שווער, איד וויל זיין וואס איז איד טו תשובה", העלפט דאס מער פון אלע תעניתים און סגופים. דאס איז וואס דער רבי האט אונז אויסגעלערנט, די זאך פון 'התבודדות', דאס איז אזא זיסע עצה, אזא זיסע וועג, אַ זאך וואס יעדער קען טון, און מיט דעם ווישט מען אפ אלע פלעקן פון די עבירות.

עס איז דא אן עצה פאר שובביים

דאס דארפן מיר שרייען אין די גאסן: "עס איז דא אן עצה פאר שובביים"; מענטשן זענען זייער מיואש, עס איז דא מענטשן וואס ווילן נישט הערן דאס

שובביים - נאר איין רעפטל ברויט

אין אלע ישיבות זענען דא משגיחים, חשוב'ע אינגעלייט; אָבער ליידער ליידער נעמט מען אויף אויף נעבעכדיגע אינגעלייט אלס משגיחים, זיי שמועסן מיט די בחורים ביי מיטאג, און יונגע בחורים האבן דאך אלץ קשיות אין עבודת השם, זיי ווילן דינען דעם אייבערשטן, איז דער משגיח זיי מסביר וואס עבודת השם איז... ער איז מחנה דעם בחור ער זאל וויסן אז שובביים עסט מען נאר איין רעפטל ברויט, און מען לייגט נישט קיין צוקער אין די קאווע... ער מאכט משוגע די בחורים, שפעטער ווען דער בחור וואקסט אויף וויל ער נישט וויסן פון שובביים, ער לאכט זיך אויס פון די גאנצע שובביים, ווייל ער האט נישט קיין כח צו די אלע זאכן.

מען קען זיך צוריק קערן צום אייבערשטן

אָבער ברוך השם אז מען ווערט מקורב צום רבי'ן, זאגט דער רבי אנדערע סארט דיבורים, שובביים קען מען זיך צוריק קערן צום אייבערשטן, מען זאגט פאר'ן אייבערשטן: "רבונז של עולם איד וויל זיין וואויל".

כי שבע יפול צדיק וקם

און אז איד בין נאכאמאל אראפגעפאלן וועל איד נאכאמאל אנהייבן, אזוי ווי דער רבי האט דערציילט אז ער איז אויך אראפגעפאלן פילע מאל, און יעדעס מאל האט ער נאכאמאל אנגעהויבן פריש צו דינען דעם אייבערשטן. און אזוי איז עס מיט אלע צדיקים, זיי פאלן אויך אראפ אָבער זיי זענען זיך מחזק, אזוי ווי דער פסוק זאגט (משלי כד, טו): "כי שבע יפול צדיק, דער צדיק פאלט אראפ, אָבער: "וקם", ער שטעלט זיך צוריק אויף.

גיין אין שול דאווענען

אפילו איד בין שוין אזוי אראפגעפאלן, איד בין שוין לאנג מיואש פון דאווענען, שוין אַ לאנגע צייט וואס איד דאווען נישט קיין שחרית, מנחה און מעריב, גיי איד יעצט אנהייבן פון פריש, איד גיי גיין אין שול דאווענען שחרית, מנחה און מעריב, דאס איז מיין שובביים.

שנים מקרא ואחד תרגום איז א תיקון הברית

איד גיי אנהייבן לערנען יעדן טאג אביסל חומש - שנים מקרא ואחד תרגום; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער ביז סוף וואך. אז מען פאלגט די וועג וואס מוהר"א'ש האט אריינגעברענגט, איז עס א מחיה. מוהר"א'ש ברענגט אז דאס איז א 'תיקון השובביים', אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן טו) אז שנים מקרא ואחד תרגום איז א תיקון הברית.

זאג כאטש איין פרק משניות

איד איז זאגן פרקים משניות א 'תיקון השובביים'. זאג וויפיל פרקים משניות דו קענסט, אסאך מענטשן לערנען נישט קיין משניות ווייל צו חיי פרקים האט ער נישט קיין צייט, ממילא זאגט ער שוין גארנישט; זאג כאטש איין פרק, צוויי פרקים, דאס איז זייער חשוב ביים אייבערשטן.

גמרא פארברענט אים אינגאנצן

זעל פולם איז 'לימוד הגמרא'. מוהר"א'ש שרייבט אז דער יצר הרע וועט אלעס לאזן דעם מענטש טון, אויסער עפענען א גמרא, דאס קען ער נישט נעמען, ווייל גמרא פארברענט אים אינגאנצן. אז א בחור אָדער אינגערמאן זעצט זיך אוועק מיט א גמרא, ער זאגט אַ דף גמרא, ער פרויברט צו פארשטיין אַ דף גמרא, יעדער אויף זיין אופן, פארנוואס לערנט ער, ער דארף כבוד? וואס וועט ער האבן דערפון? ער לערנט דאך פאר'ן אייבערשטן'ס וועגן, פארברענט ער אלע קליפות, ער פארברענט אלע משחיתים וואס ער האט באשאפן. וועגן דעם זעט מען אן אינטערעסאנטע זאך, ווען עס קומט צו לערנען גמרא שטיפט מען עס אפ "באלד וועל איד לערנען", ווייל דער יצר הרע פארניגט נישט דער מענטש זאל לערנען אביסל גמרא. ווילאנג נעמט צו לערנען אַ דף גמרא? מיר האלטן יעצט אינמיטן מסכת מגילה, עס אזעלכע שיינע דפים, לאמיר זאגן יעדן טאג דעם דף גמרא.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.